1.1 Vilém Zouhar

Popis

Vstup si pojmenujeme T=AB s tím, že chceme vytvořit výstup T=BA. Velikosti si označíme: |A|=a, |B|=b. Algoritmus funguje jednoduše tak, že se snaží opravit místo T[a]. Definujeme si funkci where(i), která vrací hodnotu, kam patří znak z i-té pozice v původním řetězci. Ta vypadá následovně. Slovně všechny znaky v A posune o b doprava a opačně pro znaky v B.

Nyní se budeme soustředit na prvek T[a], ze kterého budeme napravovat zbytek řetězce. Začneme swap(a, where(a)), což je samozřejmě to stejné, jako swap(a,0). Vyhodnocené číslo 0 si uložíme do proměnné t. Na indexu 0 je už správný znak, takže se zde už swapovat s ničím nebude. Následně jen (a+b)-krát provedeme $\{swap(a, where(t)); t = where(t); \}$

Pseudokód

Funkce swap je definovaná očekávaným způsobem. Pracuje na konstantní paměti v konstantním čase.

Složitost

Děláme konstantní práci na $každém\ znak$. Výsledkem je O(a+b). Používáme jen konstantní paměť navíc.

Správnost

Pro a=b tento postup selže, neboť hned na začátku si na T[a] nastavíme správnou hodnotu, takže by se tento případ musel ošetřit zvlášť. Místo důkazu správnosti zbylých případů mě napadlo jiné, snad rozumnější, řešení (druhá strana).

Popis

Tento algoritmus pracuje s překlápěním. Nejprve si překlopíme celé pole a pak jednotlivé části.

Pseudokód

```
\begin{array}{cccc} \text{def flip(i, j):} & & \text{for z in } i..j/2: \\ & & \text{swap(z, j-z)} \end{array} \text{flip(0, a+b)} & & \text{flip(0, b)} & & \\ \text{flip(b+1, a+b)} & & & \end{array}
```

Složitost

Na každém znaku uděláme dvě konstantní operace. Paměť navíc, kromě pro swapy, nepotřebujeme. Celkem O(a+b) časově a O(1) paměťově.

Správnost

Můžeme se podívat, co se stane s prvkem původně: T[x]. Pro případ x < a nejprve dostaneme T[a+b-x], ale pak T[b+a+b-a-b+x] .. T[b+x], což jsme chtěli. Symetricky pro $x \ge a$.